

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
30. август 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Београд

Пр.	30. 08. 2014
Орг. ред.	01 582 - 2488/14

gls
14

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о измени Закона о здравственој заштити, подносим амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о измени Закона о здравственој заштити, члан 1. брише се.

Образложење

Решење које има важећи Закон о здравственој заштити је много боље од понуђеног у Предлогу закона о измени Закона о здравственој заштити.

У важећем закону стручно усавршавање може имати здравствени радник и здравствени сарадник са завршеним приправничким стажом и положеним стручним испитом, као и најмање две године обављања здравствене делатности по положеном стручном испиту, док се предложеним изменама то омогућава само онима који су засновали радни однос на неодређено време, како је то могуће када је Законом о буџетском систему на снази забрана запошљавања у јавном сектору у шта спадају и медицинске установе.

Изузетно од горе наведеног се у предложеним изменама „Министарство може за незапосленог здравственог радника са високим образовањем који је завршио приправнички стаж и положио стручни испит да одобри специјализацију, као и ужу специјализацију по положеном специјалистичком испиту“. Много је боље решење важећег прописа који се може свако се упутити на специјализацију после завршеног приправничког стажа и положеног стручног испита.

А М А Н Д М А Н И

Члан 2. брише се.

Образложење

Овај амандман је последица А М А Н Д М А Н А I.

НАРОДНЕ ПОСЛАНИЦЕ

Гордана Четић

мр Александра Јерков

Александра Јерков

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Нова демократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

29. август 2014. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Београд
29. 08. 2014
01 582-2488 /
14

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог Закона о измени Закона о здравственој заштити** подносим:

А М А Н Д М А Н

На члан 1.

Члан 1. мења се и гласи:

„Члан 1.

У Закону о здравственој заштити („Службени гласник РС”, бр. 107/05, 72/09 – др. закон, 88/10, 99/10, 57/11, 119/12 и 45/13 – др. закон), члан 184. мења се и гласи:

„Члан 184.

Здравствени радник и здравствени сарадник са високим образовањем, који је завршио приправнички стаж, положио стручни испит и обављао здравствену делатност две године по положеном стручном испиту, може се стручно усавршавати – стицати специјализацију за специјалности у складу са планом стручног усавршавања здравствене установе ако је у радном односу, а ако је незапослен за дефицитарне специјалности по решењу министра.

Министар, за сваку календарску годину, најкасније до 31. децембра текуће године, доноси одлуку о областима медицине, стоматологије, односно фармације које су дефицитарне у Републици Србији, на основу мишљења завода за јавно здравље основаног за територију Републике у складу са законом.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник може обављати здравствену заштиту из области коју специјализира само под надзором овлашћеног здравственог радника, односно здравственог сарадника – ментора.

Здравствени радник са високом стручном спремом који је у радном односу може се после завршене специјализације усавршавати у ужој специјалности у складу са планом

стручног усавршавања здравствене установе, а здравствени радних са високом стручном спремом који је незапослен за дефицитарне уже специјалности према решењу министра.

Одобравање специјализација и ужих специјализација за здравствене раднике, односно здравствене сараднике који су у радном односу врше здравствене установе, односно приватна прака, у складу са планом стручног усавршавања из члана 183. став 1. овог закона.

Одлуку о одобравању специјализације и уже специјализације за здравственог радника и здравственог сарадника који су у радном односу у складу са ставом 5, доноси директор за здравствене установе, односно осивач приватне праксе.

Министар решењем даје сагласност на одлуку из става 6. овог члана.

Министар здравља доноси решење о специјализацији и ужој специјализацији у дефицитарним специјалностима за здравственог радника и здравственог сарадника који је незапослен.

Решење министра из ст. 7. и 8. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.“

Образложење

Предложеним амандманом се предвиђа да здравствени радници, односно здравствени сарадници морају обваљати здравствену делатност две године пре него што се могу стручно усавршавати, односно стицати специјализацију. Сматрам да је, с обзиром на значај здравствене делатности, потребно да здравствени радник обавља одређени период здравствену делатност како би се јасно утврдило у којој грани медицине може остварити најбоље резултате и у складу са тим да буде и упућиван на одговарајућу специјализацију. На овај начин, уз увођење додатних мера у погледу стручног усавршавања, имали бисмо квалитетнији кадрови у здравству.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Др Благоје Брадић
Благоје Брадић
Биљана Хасановић Кораћ
Биљана Хасановић Кораћ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
29. 8. 2014. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

945
29-08-2014
01 522-2488/14

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о измени Закона о здравственој заштити подносимо следећи

А М А Н Д М А Н

У члану 1. Предлога закона, ст. 4. и 7. мењају се и гласе;

Став 4.

“Министар, за сваку календарску годину, најкасније до 31. децембра текуће године, доноси одлуку о области медицине, стоматологије, односно фармације које су дефицитарне у Републици Србији, на основу мишљења завода за јавно здравље основаног за територију Републике и завода за јавно здравље основаног за територију Аутономне покрајине Војводине, у складу са законом.“

Став 7.

“Министар решењем даје сагласност на одлуку из става 6. овог члана, а за здравствене раднике и здравствене сараднике са територије Аутономне покрајине Војводине по претходно прибављеном мишљењу старешине покрајинског органа управе надлежног за послове здравља.“

Образложење

Предложена измена је дата како би се на целовитији и потпунији начин сагледале потребе за специјализацијама у здравственим установама у јавној својини које су основане на територији Аутономне покрајине Војводине.

При томе, посебно се имало у виду да АП Војводина, кроз остваривање надлежности завода за јавно здравље за територију АП Војводине, основаног у складу са одредбом члана 47. став 1. тачка 4. Закона о утврђивању надлежности АП Војводине и кроз друштвену бригу за здравље, одређену одредбом члана 13. Закона о здравственој заштити, између осталог:

- прати здравствено стање становништва и рад здравствене службе на својој територији,

- стара се о спровођењу утврђених приоритета у здравственој заштити, и

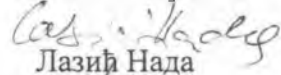
- ствара услове за приступачност и уједначеност коришћења примарне здравствене заштите на својој територији, те може донети посебне програме здравствене заштите за поједине категорије становништва, односно врсте болести које су специфичне за аутономну покрајину, а за које није донет посебан програм здравствене заштите на републичком нивоу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Ненад Чанак

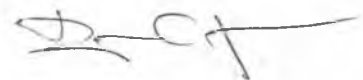

Костреш Бојан

Олена Папуга

Лазич Нада

Ђорђе Стојшић

Дејан Чапо

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СДА Санџака-ПДД
28. август 2014. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПРЕДСЕДНИЦИ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандман на Предлог закона о измени и допуни закона о здравственој заштити:

А М А Н Д М А Н

Члан 1. којим се мења члан 184. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“, број 107/05, 72/09 – др. закон, 88/10, 57/11, 119/12 и 45/113 – др. закон), мења се и гласи:

„Члан 184.

Здравствени радник и здравствени сарадник са високим образовањем, који је засновао радни однос на неодређено време са здравственом установом, односно приватном праксом, може се стручно усавршавати – стицати специјализацију под условом да је завршио приправнички стаж и положио стручни испит, осим ако овим законом није другачије одређено.

Здравствени радник са високим образовањем може се после завршене специјализације усавршавати и у ужој специјалности под условом да је обављао послове здравствене заштите у складу са овим законом, као специјалиста одређене гране медицине, стоматологије, односно фармације.

Изузетно од става 1. овог члана, за области дефицитарних грана медицине, стоматологије, односно фармације, Министарство може за незапосленог здравственог радника са високим образовањем који је завршио приправнички стаж и положио стручни испит да одобри специјализацију, као и ужу специјализацију по положеном специјалистичком испиту, на терет буџета Републике Србије.

Изузетно од става 1. овог члана Министарство може да, на захтев незапосленог здравственог радника са високим образовањем који је завршио приправнички стаж и положио стручни испит, одобри волонтерску специјализацију као и ужу специјализацију по положеном специјалистичком испиту из области медицине, стоматологије односно фармације, коју заинтересовани здравственик радник финансира из сопствених средстава.

Министар, за сваку календарску годину, најкасније до 31. децембра текуће године, доноси одлуку о областима медицине, стоматологије, односно фармације које

су дефицитарне у Републици Србији, на основу мишљења завода за јавно здравље основаног за територију Републике у складу са законом.

Министар, за сваку календарску годину, најкасније до 31. децембра текуће године доноси одлуку о максималном броју волонтерских специјализација из области медицине, стоматологије односно фармације, за сваку здравствену установу појединачно и ближе одређује начин и поступак одобравања волонтерских специјализација односно ужих специјализација.

Одобравање специјализација и ужих специјализација врше здравствене установе, односно приватна пракса, у складу са планом стручног усавршавања из члана 183. став 1. овог закона.

Одлуку о одобравању специјализације и уже специјализације, у складу са ставом 7. овог члана доноси директор здравствене установе на предлог начелника одговарајућег одељења, односно оснивач приватне праксе.

Министар решењем даје сагласност на одлуку из става 8. овог члана.

Решење министра из става 9. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути управни спор.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник дужан је да закључи уговор са здравственом установом, односно приватном праксом о правима, обавезама и одговорностима за време стручног усавршавања у току специјализације, односно уже специјализације.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник дужан је да у здравственој установи из Плана мреже проведе у радном односу двоструко дужи период од периода трајања специјализације, односно уже специјализације, по положеном специјалистичком испиту.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник може да обавља здравствену заштиту из области коју специјализира само под надзором овлашћеног здравственог радника, односно здравственог сарадника – ментора”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Циљ подношења овог амандмана јесте да се специјализације и уже специјализације из дефицитарних области медицине, стоматологије односно фармације које се одобре од стране министарства финансирају из буџета Републике Србије. Уколико су специјалисти и ужи специјалисти из дефицитарних области потреба за ефикаснији здравствени систем и задовољење реалних потреба пацијената, а овим предлогом закона то се недвосмислено и потврђује, онда је обавеза државе да издвоји потребна финансијска средства како би се грађанима који плаћају држави здравствено осигурање пружила квалитетна здравствена заштита.

Овим амандманом такође је предложено да се омогуће волонтерске специјализације и уже специјализације за незапослене здравствене раднике са високим образовањем и положеним стручним испитом, које би заинтересовани здравствени радници финансирани споственим средствима. Усвајањем овог предлога односно амандмана даје се могућност већем броју здравствених радника да обаве специјализацију односно ужу специјализацију

коју би финансирали сопственим средствима. Кад је реч о овом решењу важно је нагласити да би број здравствених радника који би по овом основу имали право на специјализацију односно ужу специјализацију био ограничен бројем који одреди министар. Уколико незапослени здравствени радници имају материјалних могућности да сами сnose трошкове специјализирања треба им то право омогућити уколико не постоје други законом прописани начини.

Овим амандманом такође је предложено да се одобравање специјализација и ужих специјализација врши на основу предлога начелника одговарајућих одељења како би се на прави и квалитетан начин тај поступак спровео и како би се уважиле реалне потребе свих организационих делова здравствених установа.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

др Судејман Угљанин

Сабина Даздаревић

Енис Имамовић

Риза Халими

Шаип Камбери

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
19. август 2014. године
Београд

800
19. 08. 2014
01 592-2488/14

ПРЕДСЕДНИК НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 20/12 - пречишћен текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ следећи амандман:

Амандман на члан 1.

Члан 1. мења се и гласи:

„Члан 1.

У Закону о здравственој заштити („Службени гласник РС“, бр. 107/05, 72/09 – др. закон, 88/10, 99/10, 57/11, 119/12 и 45/13 – др. закон), члан 184. мења се и гласи:

Члан 184

Здравствени радник и здравствени сарадник са високим образовањем, који је засновао радни однос на неодређено време са здравственом установом, односно приватном праксом, може се стручно усавршавати – стицати специјализацију под условом да је завршио приправнички стаж и положио стручни испит.

Незапослени здравствени радник са високим образовањем може се стручно усавршавати – стицати специјализацију из области дефицитарних грана медицине, стоматологије, односно фармације о свом трошку (волонтерски) под условом да је завршио приправнички стаж и положио стручни испит.

Здравствени радник са високим образовањем може се по положеном специјалистичком испиту усавршавати и у ужој специјалности.

Министар, за сваку календарску годину, најкасније до 31. децембра текуће године, доноси одлуку о областима медицине, стоматологије, односно фармације које су

дефицитарне у Републици Србији, на основу мишљења завода за јавно здравље основаног за територију Републике у складу са законом.

Одобравање специјализација и ужих специјализација врше здравствене установе, односно приватна пракса, у складу са планом стручног усавршавања из члана 183. став 1. овог закона.

Одлуку о одобравању специјализације и уже специјализације, у складу са ставом 4. овог члана доноси директор здравствене установе, односно оснивач приватне праксе.

Министар решењем даје сагласност на одлуку из става 5. овог члана.

Решење министра из става 6. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути управни спор.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник дужан је да закључи уговор са здравственом установом, односно приватном праксом о правима, обавезама и одговорностима за време стручног усавршавања у току специјализације, односно уже специјализације.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник дужан је да у здравственој установи из Плана мреже проведе у радном односу двоструко дужи период од периода трајања специјализације, односно уже специјализације, по положеном специјалистичком испиту.

Изузетно од става 10. овог члана, здравствени радник, односно здравствени сарадник који се стручно усавршавао – стекао специјализацију из области дефицитарних грана медицине, стоматологије, односно фармације о свом трошку (волонтерски), нема никакве обевезе према здравственој установи из Плана мреже у којој је обављао специјалистички стаж.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник може да обавља здравствену заштиту из области коју специјализира само под надзором овлашћеног здравственог радника, односно здравственог сарадника – ментора."

Образложење

Сматрамо да овим предлогом измена треба да се обезбеди боље решење проблема дефицита лекара појединих специјалности. Предлог Владе да здравствени радник из области дефицитарних грана медицине, стоматологије, односно фармације може да уради специјализацију тек по посебној одлуци Министарства није адекватно решење за лекаре који нису у радном односу на неодређено време. Сматрамо да је много бољи предлог да се здравствени радници и здравствени сарадници са високим образовањем, који су засновали радни однос на неодређено време са здравственом установом, односно приватном праксом и незапослени здравствени радници са високим образовањем, који желе да обаве специјализацију из области дефицитарних грана медицине, стоматологије, односно фармације, законски изједначе у погледу могућности стручног усавршавања – стицања специјализације под условом да су завршили приправнички стаж и положили стручни испит.

Овакво решење је бољи одговор на проблем који имамо у погледу дефицита лекара појединих специјалности него предлог да Министарство арбитра у сваком појединачном случају. Овим амандманом сугеришемо и да, уместо пружања прилике Министарству да по свом нахођењу, арбитрарно, оцењује ко од незапослених здравствених радника јесте, а ко није погодан за специјализацију, цео амбијент услова за почетак специјализације треба да буде у потпуности транспарентан.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Зоран Живковић

Владимир Павићевић